Lietas Nr. C15237714
Lietas arhīva Nr. C-0910-15/15

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā 2015. gada 12. maijā

Jelgavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K. Zaura
ar tiesas sēžu sekretāri L. Krūziņu,
piedaloties prasītāja pārstāvei /pers. D/

2015. gada 28. aprīlī izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu SIA „CRAMO" prasībā pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

SIA „CRAMO" (turpmāk arī Prasītājs) iesniedzis tiesā prasību pret SIA /Nosaukums B/ (turpmāk arī Atbildētājs) par parāda piedziņu, kurā lūdz piedzīt no Atbildētāja par labu Prasītājam nomas un pakalpojumu maksas pamatparādu 3 482,85 EUR un līgumsodu 348,29 EUR apmērā, kopā 3 831,14 EUR; tiesas izdevumus.

Prasība pamatota ar to, ka 2014. gada 27. maijā starp Prasītāju un Atbildētāju tika noslēgts sadarbības līgums 220140372 (turpmāk - Sadarbības līgums). Sadarbības līguma 1.1. punkts nosaka Prasītāja īpašumā esošo nomas priekšmetu nomas noteikumus. Saskaņā ar Sadarbības līguma 1.1.2., 2.2., 2.2. punktu, par katru nomas gadījumu tiek slēgti atsevišķi nomas līgumi, kuri kalpo kā pieņemšanas - nodošanas akti un kuros atspoguļo būtiskākos noteikumus – iznomātais nomas priekšmets, saņemšanas laiks, paredzamais atgriešanas laiks, vienību skaits, cena, nomas priekšmeta vērtība. Sadarbības līguma 4.5. punkts nosaka, ka par jebkura maksājuma kavēšanu Atbildētājs maksā prasītājam 0,5% no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu.

Prasītājs norāda, ka ar Atbildētāju tika noslēgti šādi Nomas līgumi: 2014. gada 28. maijā Nr. 231005107; 2014. gada 12. jūnijā Nr. 231005218 un Nr. 231005213. Atbildētājam par visu nomas priekšmetu nomas laiku tika izrakstīti rēķini, kuros norādīts rēķina izrakstīšanas datums, veicamās apmaksas datums, rēķina summa. Rēķins Nr. 112087682 tika daļēji apmaksāts.

Prasītājs norāda, ka aprēķinātais līgumsods uz 2014. gada 1. oktobri sastāda 1 587,85 EUR, bet Prasītājs to samazina līdz 10% no pamatparāda summas un lūdz piedzīt no Atbildētāja līgumsodu 348,29 EUR apmērā.

Norādīts, ka 2014. gada 7. jūlijā Atbildētājam tika nosūtīta pretenzija Nr. 2/B/14-286 ar lūgumu veikt parāda apmaksu, norādot, ka pretējā gadījumā Prasītājs piemēros Sadarbības līgumā noteikto līgumsodu par maksājumu kavējumu un sniegs prasību tiesā par parāda, līgumsoda un tiesas izdevumu piedziņu. Parāda apmaksa netika veikta.

Norādīts, ka Prasītājs ar Atbildētāju nav vienojušies un nav izmantojuši mediāciju strīda risināšanai un Prasītājs to nevēlas izmantot.

Prasības pieteikumā arī ietverts lūgums par prasības nodrošināšanu.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1651., 1652., 1716., 1717. pantu.

Jautājums par prasības nodrošināšanu lietā izlemts ar Jelgavas tiesas tiesnese s 2014. gada 23. oktobra lēmumu, kur nolemts SIA „CRAMO" pieteikumu par prasības nodrošinājumu apmierināt daļēji; nodrošināt SIA „CRAMO", prasību pret SIA /Nosaukums B/ par parāda piedziņu 3 831,14 EUR apmērā; apķīlāt SIA /Nosaukums B/, piederošo kustamo mantu un skaidras naudas līdzekļus; noteikt, ka prasības nodrošinājums sniedzas līdz summai 3 831,14 EUR, kas ir prasības kopsumma; noraidīt SIA „CRAMO" pieteikumu par prasības nodrošināšanu daļā par maksājuma apķīlāšanu, kas pienākas SIA /Nosaukums B/ no trešajām personām, tajā skaitā naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās. (lietas 40.-43. lapa).

Tiesas sēdē Prasītāja pārstāve prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā minētajiem pamatiem un papildus paskaidroja, ka Atbildētājs līdz pat lietas izskatīšanas dienai nav veicis maksājumus, nav sazinājies ar Prasītāju, lai risinātu jautājumu par iespēju noslēgt izlīgumu vai par parāda daļēju samaksu. Sadarbības līgumu puses ir parakstījušas, tas nav apstrīdēts. Lai arī Sadarbības līgumā nav norādīts Atbildētāja pārstāvja, kas parakstījis līgumu, vārds, uzvārds un paraksta atšifrējums, Prasītājs uzskata, ka nav šaubu, ka Sadarbības līgumu parakstījis Atbildētāja /amats/ /pers. E/. Prasītājs pirms slēgt sadarbības līgumus vienmēr pārbauda to, kam no juridiskās personas amatpersonām ir paraksta tiesības. Gan uz Sadarbības līguma noslēgšanas brīdi, gan arī šobrīd Atbildētāja vienīgais /amats/ ir /pers. E/ un tāpēc neviens cits viņa vietā šo līgumu noslēgt nevarēja. Pamatojoties uz Sadarbības līgumu un nomas līgumiem, kas kalpo kā pieņemšanas - nodošanas akti un ko Atbildētāja /amats/ /pers. E./ ir parakstījis, ir izrakstīti rēķini, ko Atbildētājs ir arī daļēji apmaksājis. Tāpēc nevar būt šaubu, ka Atbildētājs ir parakstījis Sadarbības līgumu.

Atbildētāja pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies. Atbildētājam par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots – nosūtīta pavēste uz Atbildētāja juridisko adresi, ko apliecina ieraksts lietas uzziņas lapā (lietas 1. lapa), ziņas no Lursoft datu bāzes (lietas 31.-32. lapa). Tiesa atzīst, ka Atbildētājs uz tiesu ir aicināts atbilstoši Civilprocesa likuma 56. panta pirmās un sestās daļas prasībām. Par neierašanās iemesliem Atbildētājs tiesu rakstiski nav informējis, lūgumus nav pieteicis, rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis un iebildumus pret prasību nav cēlis. Tiesai nav zināmi Atbildētāja pārstāvja neierašanās iemesli.

Novērtējot minētos apstākļus, tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. pantu nolēma skatīt lietu Atbildētāja pārstāvja prombūtnē. Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 209., 210. pantos noteiktos lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus.

Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmā daļa nosaka, ka aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tā kā Atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies uz tiesas sēdi, nepaziņojot neierašanās iemeslus, tiesai ir pamats lietā taisīt aizmugurisku spriedumu. Tiesa nesaskata Civilprocesa likuma 208.[1] panta trešajā daļā noteiktos šķēršļus aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Motīvu daļa

Tā kā Atbildētājs ar savu bezdarbību rada pārliecību, ka viņš nevēlas piedalīties procesā, tiesai ir pamats secināt, ka viņš neapstrīd prasību.

Novērtējusi prasības pieteikumā norādītos apstākļus un Prasītāja pārstāves sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdē, kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

No 2014. gada 27. maija Sadarbības līguma Nr. IMN 220140372 (lietas 10.-16. lapa) redzams, ka Prasītājs un Atbildētājs vienojušies par Prasītāja īpašumā esošās celtniecības tehnikas, būvtehnikas, instrumentu, piederumu, būvlaukumu aprīkojuma, pacēlāju, kā arī liftu un cita aprīkojuma nomas noteikumiem, kā arī par nomas maksas aprēķināšanas un maksāšanas kārtību (Sadarbības līguma 1.1., 4.1. punkts). No Sadarbības līguma 1.1.2., 2.1. un 2.1. punktiem izriet, ka par katru nomas priekšmeta vienības vai nomas priekšmeta vienības grupas nomu tiek slēgts attiecīgs nomas līgums.

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem redzams, ka 2014. gada 28. maijā Prasītājs un Atbildētājs noslēguši nomas līgumu Nr. 231005107; 2014. gada 12. jūnijā nomas līgumus Nr. 231005218 un Nr. 231005213 (lietas 18., 19., 20. lapa). Parakstot minētos nomas līgumus, Atbildētājs ir apliecinājis, ka ir saņēmis nomas priekšmetus tehniskā kārtībā, piekrīt šī līguma noteikumiem, ir iepazinies ar SIA „CRAMO" nomas noteikumiem, piekrīt tiem un apņemas tos pildīt. Nomas līgumos ir norādīti konkrēti nomas objekti, kas nodoti Atbildētājam nomā, nomas objektu atgriešanas datums un nomas maksas lielums, kā arī nomas objekta vērtība.

Sadarbības līguma 4.5. punktā puses vienojušās, ka par jebkura maksājuma veikšanu Atbildētājs maksā Prasītājam 0,5% no kavēto maksājumu summas par katru nokavēto dienu. Iemaksātā summa vispirms tiek ieskaitīta soda naudas dzēšanai un pēc tam pamatsummas dzēšanai.

Tiesa uzskata, ka Sadarbības līgums un nomas līgumi starp pusēm ir noslēgti atbilstoši Civillikuma prasībām. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka kāda no pusēm minētos līgumus būtu apstrīdējusi, līdz ar to tie ir saistošs līgumslēdzējpusēm un atbilstoši Civillikuma 1590. pantam katra no pusēm var prasīt to izpildīšanu. Turklāt saskaņā ar Civillikuma 1587. pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka Prasītājs no savas puses nomas līgumus ir izpildījis. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka Prasītājs nebūtu iznomājis Atbildētājam nomas tehniku vai ka tā nebūtu bijusi tehniskā kārtībā.

No lietā esošajiem rēķiniem ir redzams, ka Prasītājs, saskaņā ar starp pusēm noslēgtajiem nomas līgumiem, 2014. gada 13. jūnijā Atbildētājam ir izrakstījis rēķinu Nr. 112087682, 2014. gada 30. jūnijā ir izrakstījis rēķinus Nr. 112089217 un Nr. 112089218, 2014. gada 15. jūlijā ir izrakstījis rēķinu Nr. 112090953 par nomas priekšmetu nomu par kopējo summu 3 802,83 EUR (lietas 21.-22., 23., 24., 25. lapa) un ka minētajiem rēķiniem ir iestājies apmaksas termiņš. No prasības pieteikuma izriet un arī Prasītāja pārstāve tiesas sēdē apstiprināja, ka rēķins Nr. 112087682 tika daļēji apmaksāts, kas apstiprinās arī ar lietā iesniegto parāda aprēķinu (lietas 26. lapa).

Lai arī Sadarbības līgumā nav norādīts līgumu parakstījušā Atbildētāja pārstāvja vārds, uzvārds un paraksta atšifrējums, tiesai nav pamata apšaubīt, ka Sadarbības līgumu, uz kā pamata 2014. gada 28. maijā un 2014. gada 12. jūnijā ir noslēgti nomas līgumi, ir parakstījis Atbildētāja pārstāvis. No Sadarbības līguma izriet, ka tajā puses vienojās par nomas priekšmeta nomas noteikumiem, nomas maksas aprēķināšanas un apmaksas kārtību, bet par konkrētu nomas priekšmetu nomu tiek slēgti atsevišķi nomas līgumi. Tā kā Atbildētāja valdes loceklis 2014. gada 28. maijā un 2014. gada 12. jūnijā ir parakstījis nomas līgumus, daļēji ir apmaksājis arī uz nomas līguma pamata izrakstīto rēķinu Nr. 112087682, tad tiesai nav pamata apšaubīt, ka starp pusēm ir noslēgts arī Sadarbības līgums, jo pretējā gadījumā starp pusēm nebūtu noslēgti nomas līgumi par konkrētu nomas priekšmetu nomu. Turklāt Atbildētājs nav apstrīdējis ne Sadarbības līgumu ne nomas līgumus, kā arī nav cēlis iebildumus pret prasību ne kopumā ne kādā tās daļā.

No lietas materiālos esošās Pretenzijas par parāda apmaksu un iekārtu atgriešanu, VAS „Latvijas Pasts" vairumā nodoto reģistrēto sūtījumu saraksta un veidlapas par vēstules nosūtīšanu (lietas 27., 28., 29. lapa) ir redzams, ka 2014. gada 7. jūlijā Atbildētājam nosūtīta pretenzija, kurā lūgts atgriezt iznomātās iekārtas vai samaksāt parādu par sniegtajiem nomas pakalpojumiem. Kā arī norādīts, ja parāds netiks samaksāts, tad Prasītājs cels prasību tiesā par parāda, līgumsoda un tiesas izdevumu piedziņu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu, katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Tiesa atzīst, ka Prasītājam nav iespējams pierādīt negatīvu faktu, proti, samaksas nesaņemšanu no Atbildētāja par iznomātajām iekārtām 3 482,85 EUR apmērā, bet šī samaksa atbilstoši Civillikuma 1838. pantam ir jāpierāda Atbildētājam. Atbildētājs nav iesniedzis lietā pierādījumus, ka būtu veicis parāda pilnīgu vai daļēju samaksu, kā arī nav apstrīdējis ne parāda esamības faktu, ne arī prasības pieteikumā norādīto parāda summas apmēru. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt Prasītāja iesniegto parāda aprēķinu un parāda summu.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskata, ka iegūti pietiekoši pierādījumi tam, ka Atbildētājs nav veicis samaksu par iznomāto tehniku un viņa parāds prasības celšanas brīdī ir 3 482,85 EUR, ko Atbildētājam ir pienākums samaksāt Prasītājam.

Prasītājs par laika periodu no 2014. gada 14. jūnija līdz 2014. gada 16. jūlijam ir aprēķinājis līgumsodu 1 587,85 EUR apmērā (lietas 26. lapa), bet prasības pieteikumā un parāda aprēķinā norāda, ka to samazina un no Atbildētāja lūdz piedzīt līgumsodu 348,29 EUR apmērā, t.i., 10% apmērā no pamatparāda summas.

Saskaņā ar Civillikuma 1716. panta pirmo daļu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā).

Savukārt Civillikuma 1716. panta trešā daļa nosaka, ka līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmēra.

Atbilstoši Civillikuma 1717. pantam līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Civillikuma 1720. pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tādējādi Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas, pienācīgas neizpildīšanas vai neizpildīšanas īstā laikā gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods. Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija.

Puses par līgumsoda maksāšanas pienākumu un tā apmēru ir vienojušās Sadarbības līguma 4.5. punktā, paredzot līgumsodu par maksājuma termiņa kavējumu.

Tā kā Prasītāja izrakstīto rēķinu (lietas 21.-22., 23., 24., 25. lapa) apmaksas termiņš ir iestājies un Atbildētājs nav pierādījis, ka minētos rēķinus ir apmaksājis, tiesa secina, ka saskaņā ar Civillikuma 1652. panta otras daļas pirmo punktu, ir iestājies parādnieka nokavējums.

Tiesa secina, ka līgumsods ir aprēķināts atbilstoši Sadarbības līguma nosacījumiem. Tiesai nav pamata apšaubīt līgumsoda aprēķinu, jo pretējus pierādījumus Atbildētājs nav iesniedzis un nav arī apstrīdējis Prasītāja iesniegto līgumsoda aprēķinu.

Tā kā Atbildētājs parāda samaksu nav pierādījis, tad tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību. Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Prasītājam bija tiesības piemērot Sadarbības līgumā noteiktās soda sankcijas pret Atbildētāju par savlaicīgi neveiktiem maksājumiem.

Tiesa, izvērtējot tiesību normas par līgumsodu kopsakarā ar taisnīguma un samērīguma principu, kā arī pamatparāda summu, nonāk pie atzinuma, ka līgumsods, kas ir aprēķināts par laika periodu no 2014. gada 14. jūnija līdz 2014. gada 16. jūlijam 348,29 EUR apmērā, t.i., 10% apmērā no galvenā parāda summas, ir vērtējams kā saprātīgs un taisnīgs.

Līdz ar to no Atbildētāja Prasītāja labā piedzenams parāds 3 482,85 EUR apmērā un līgumsods 348,29 EUR apmērā par laika periodu no 2014. gada 14. jūnija līdz 2014. gada 16. jūlijam, kopā piedzenot 3 831,14 EUR.

Lietā iesniegti pierādījumi par Atbildētāja kavētajiem maksājumiem un nodokļu parāda apmēru, kā arī Atbildētāja valdes loceklim piemēroto nodrošinājuma līdzekli (lietas 33., 34., 35., 36.-37. lapa). Minētie pierādījumi ir attiecināmi uz prasības pieteikumā ietverto pieteikumu par prasības nodrošināšanu un tiesnese tos ir izskatījusi pieņemot lēmumu par prasības nodrošināšanu, tāpēc izskatot lietu pēc būtības un taisot spriedumu lietā tie vairs netiek vērtēti.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Prasītājs iesniedzot prasību tiesā nav pieteicis lūgumu atzīt Prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildes dienai saņemt likumiskos procentus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta 6. daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Judikatūrā *(Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 14. februāra spriedums lietā Nr. SKC-75; 2009.gada 25.novembra lēmumā lietā Nr.SPC-111; 2013. gada 26. aprīļa spriedums lietā Nr. SKC-1106)* pausts viedoklis, ka Civilprocesa likuma 195. pantam ir imperatīvs raksturs, līdz ar ko tiesām minētās normas izpratnē, apmierinot prasību par naudas summas piedziņu, ir pienākums, neatkarīgi no prasījumā izteiktajiem lūgumiem, noteikt prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus.

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka, apmierinot Prasītāja prasību par parāda piedziņu, neatkarīgi no tā, ka Prasītājs nav lūdzis noteikt viņam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus no pamatparāda summas, ņemot vērā Civilprocesa likuma 195. panta nosacījumus, tiesai ir pienākums Prasītājam šādas tiesības noteikt.

Civillikuma 1756. pants nosaka, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1757. pants nosaka, ka nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs. Ja tas nav darīts, tad atzīstams, ka klusējot pieņemti likumiskie procenti (1765.p.).

Civillikuma 1765. panta otrā daļa nosaka, ka likumisko procentu apmērs par tāda naudas parāda samaksas nokavējumu, kas kā atlīdzība nolīgta līgumā par preces piegādi, par pirkumu vai pakalpojuma sniegšanu, ir astoņi procentpunkti virs procentu pamatlikmes (1765.p.3.d.) gadā [..]. Savukārt Civillikuma 1765. panta trešā daļa nosaka, ka procentu pamatlikme ir galējā procentu likme, ko Eiropas Centrālā banka piemērojusi savās pirms attiecīgā pusgada pirmās kalendāra dienas veiktajās pēdējās galvenajās refinansēšanas operācijās. Attiecīgā pusgada pirmajā kalendāra dienā spēkā esošo procentu pamatlikmi piemēro sešus turpmākos mēnešus.

Procentu pamatlikme saskaņā ar Civillikuma 1765. panta trešo daļu, kopš 2015. gada 1. janvāra ir 0,05 %.

Līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu, Civillikuma 1756., 1765. panta otro un trešo daļu ir pamats noteikt Prasītājam tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt likumiskos procentus – 8,05% gadā no piespriestā, bet nesamaksātā, pamatparāda summas 3 482,85 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs ceļot prasību ir samaksājis tiesas izdevumus šādā apmērā: valsts nodevu 459,13 EUR (lietas 8. lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 EUR (lietas 9. lapa), kopā samaksājot 463,83 EUR, kas piedzenami no Atbildētāja par labu Prasītājam.

No uzziņas lapas un lietā izsūtīto vēstuļu saraksta (lietas 1., 2. lapa) ir redzams, ka kopumā lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 7,85 EUR apmērā. Tā kā prasība ir apmierināma un līdz lietas izskatīšanai pilnā apmērā nav samaksāti lietā radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, tad no Atbildētāja par labu valstij ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,15 EUR apmērā, kas ir starpība starp lietā aprēķinātajiem un Prasītāja samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem.

Tiesa izskaidro, ka par labu valstij piedzīto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, Atbildētājam nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 208.[1], 208.[2] pantiem, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/, par labu SIA „CRAMO", reģistrācijas Nr. 40003682964, parādu **3 831,14 EUR** (trīs tūkstoši astoņi simti trīsdesmit viens *euro*, 14 centi), tajā skaitā: pamatparādu 3 482,85 EUR, līgumsodu 348,29 EUR apmērā par laika periodu no 2014. gada 14. jūnija līdz 2014. gada 16. jūlijam; tiesas izdevumus **463,83EUR** (četri simti sešdesmit trīs *euro,* 83 centi), ko ieskaitīt kontā: Nr. LV39UNLA0050004372327, AS „SEB Banka".

Piedzīt no SIA /Nosaukums B/, reģistrācijas Nr. /reģistrācijas numurs/ par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus **3,15 EUR** (trīs *euro*, 15 centi).

Noteikt SIA „CRAMO" tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos nokavējuma procentus – 8,05% gadā - no piespriestās, bet nepiedzītās parāda pamatsummas – 3 482,85 EUR.

Noteikt SIA /Nosaukums B/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas, uzliekot par pienākumu iesniegt Jelgavas tiesā pierādījumus par tiesas izdevumu samaksu valsts ienākumos.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna aizmuguriska sprieduma sastādīšanas dienas Zemgales apgabaltiesai, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Atbildētājs 20 (divdesmit) dienu laikā no pilna aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Jelgavas tiesā pieteikumu par tiesvedības

atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Pilna aizmuguriska sprieduma sastādīšanas datums - 2015. gada 26. maijs.

Tiesnese K. Zaura